

NAROČNINA ZA JUGOSLAVIJO ČETRTLETNO DIN 15, CELOLETNO DIN 60/ZA INOZEMSTVO JE DODATI POŠTNO/ OGLASI PO ČENIKV/ POSAMEZNA ŠTEVILKA PO DIN 150, POŠT. ČEK. RAČ. 13188

ORJUNA

VREDNIŠTVO IN VPRAVA V VČITELJSKI TISKARNI/ ROKOPIŠI SE NE VRAČAJO/ ANONIMNI DOPISI SE NE PRIOBČVTEJO/ POŠTINA PLACANA V GOTOVINI TELEFON ŠTEV. 906.

Razvitje prapora v Mirni.

Brez posebne reklame, a s tem večjo žilavostjo se je pripravila Orjuna Mirna na svoj veliki praznik. Tekom triletnega obstoja je šla vzporedno s celokupno organizacijo trnjevo pot jugoslovenskega nacionalizma. V zaničevanju in zasramovanju je vzrasla, v preganjanju in trpljenju postala silna skala v temelju naše organizacije. In na tem temelju jo zavilral v nedeljo nov bojni prapor, nov izraz silne volje Orjune, da zbrše raz čelo naroda pečat robskih duš, nova nada onim, ki jih je sprejel pod svoje okrilje.

Suma naših praporov je zopet narasla, z njimi naraščajo vrste borcev za našo veliko idelo, borcev za svobodno solnce.

Že v prvi dopoldanski urah so se pričeli zbirati v Mirni bratje sedanjih organizacij. Peš in na vozeh so prihajali Orjunski v svojih mrkih krojih, da sprejmejo brate, ki pridejo z vlakom iz Ljubljane. Točno ob 9. uri je prispel vlak. Po iskrenem sprejemu so se formirale čete pod poveljstvom bataljonskega br. Simončiča in odšle prepevajoč nacionalistične pesmi v vas. Ističasno je prispela po cesti iz Trebnjega burno pozdravljena četa akcije s tovornim avtomobilom. Mirna je oživela na mah. Staro in mlado je drvelo po vasi, pozdravljajoč došle.

Razvitje.

Vsled nepredvidenih zaprek se je moral program razviti spreminiti.

Razvitje prvotno določeno na 11. uro se je preložilo na 2. uro. Ob 11. uri se je vsled tega vršil sestanek četnih komandirjev in baonskih komandantov pod predsedstvom predsednika inž. Kranjca. Istočasno pa se je vršila seja **Zveze Dolenjskih Orjunov**. Na obeh sestankih se je napravil načrt za delo Orjune na Dolenjskem v bodočnosti.

Ob 1/2. uri je dala tromba znamenje za zbor. Bataljon četnikov v kroju in dve močni četi v civilu, na čelu domžalska godba, sta odkorakali na prostor ki je bil določen za razvitje in zavzeli mesto.

Točno ob 2. uri je prispela kumica s. Bulčeva v spremstvu brata predsednika Kranjca. Prapor pa so nosile belo oblečene deklice spremnjane od četnikov. Na trbuno je stopil br. predsednik mirnske Orjune

Bulc

in spregovoril:

»Bratje, sestre! Prišel je težko zaželeni dan naše organizacije, ko razvija svoj bojni prapor. Prestali smo marsikatero trpljenje in preganjanje, toda premagali smo vse ovire. Semer naše ideje, zasejano v to našo lepo dolino, je obrodilo sad.

Danes vihra v njej orjunaški prapor, pozivljajoč naše vrste k slogi in bratstvu, vabeč one izven njih, pod svoje okrilje. Ta bojni prapor je v prvi vrsti glasni klic našim bratom, ki jih bje še danes v obraz tujčeva pest, da vztrajajo dokler ga ne ponesemo v njihovo zemljo, kamor je namenjen, kar smo vezani storiti s prisego, kar smo pripravljeli storiti za ceno svoje krvi. Zahvaljujem se vam bratje, ki ste prihiteli, da se veselite z nami na ta naš praznik. Bodite uverjeni, da se bomo odzvali tudi mi v bodočnosti, kakor smo se v preteklosti, kadar nas zovete, da se radujemo ali trpimo z vami. Zdravo!»

Po tem govoru je povzel oduševljeno pozdravljen besedo

br. Marko:

Pozdravljeni bratje in sestre. Zdravo! Vodilna ideja našega jugoslovenskega evangelija nas uči, da tvorimo prebivalci ozemlja nad Črnim morjem, sinje Adrije in bistr

Soče, od deroče Drave in mirnega Dunava tja do Soluna, en edinstven jugoslovenski narod. Vsi, ki prebivamo na tem ozemlju, smo bratje, ne mogoče eden starejši, drugi mlajši, temveč bratje brez razlike z enakimi dolžnostmi in enakimi pravicami. Ujediti ta narod v eno edinstveno svobodno državo, to je naš cilj.

Ta ideja ni od včera, ona je tako stara, kakor je star naš narod. Odkar nas pozna zgodovina, se vije ideja ujedinjenja jugoslovenov kakor svitla proga kroz njo v katero so uvezena premnoga slavna imena njenih prvoboriteljev, ki so posvetili vse svoje življenje v doseg tega cilja. Kdor je zasledoval zgodovino, ta se bo ob tej priliki spomnil **Ljudevita Posavskega**, slavnega doma **Nemanjičev** s carjem **Dušanom Velikim**, **Matije Gubca**, ki so ga lastni bratje sežgali na razbejenem prestolu, **Petra Zrinjskega** in **Frankopana**, **Gaja** in **Ilirizma**, našega jugoslovenskega vladke **Juraja Strossmayerja** in zadnjega med njimi pa prvega po zaslugi **Petra Karadjordjevića**, **Velikega Osvoboditelja**, prvega jugoslovenskega kralja. Mnogim se je deloma posrečilo doseči cilj, toda črna nesloga je zopet uničila njih delo in vkovala narod v novo robstvo.

Ogromne so bile žrtve, ki jih je narod položil na oltar jugoslovenske ideje. Kdo prešteje kosti njegovih najboljših sinov, ki leže razmetane po bojnih poljanah Evrope, kdo je v stanu opisati vse trpljenje in obupne vzdihne onih, ki so ječali po temnih ječah naših tlačiteljev? Kako ogromna bol tlačil nepreskrbljene sirote in vdove? Iz vsega tega gorja je vzklila današnja jugoslovenska ideja. In če je bila žrtev tako ogromna, potem je naša dolžnost skrbeti, da bo obrodila tudi obilne sadove.

Komaj pa se je ujedinjeni in osvobodjeni narod oddahnil od prestanega gorja, že so vstali v njemu krivi preroki, ki vsled nizkotne sebičnosti ne morejo videti vzvišene cilja pred seboj in začeli so ga razdvajati. Zanesli so med njega nanovo plemensko, versko in strankarsko mržnjo, učili so ga, da nismo eno, da nismo bratje, da se moramo, kakor v prošlosti, sovražiti med seboj. Ko smo videli jugoslovenski nacionalisti, ki smo se 18. leta utrujeni umaknili v ozadje, da se odpočijemo od prestanega gorja, ko smo videli kaj se v novi državi godi, smo pohiteli zopet na plan, da prepričimo grozeče zlo. Začeli smo se organizirati — in narodu širom države propovedovati evangelij bratske ljubezni jugoslovenskega nacionalizma. Naše besede so padle na rodovitna tla in naše vrste so se množile.

Ko so pa videli naši nasprotniki, da odpiramo narodu oči in da so šteti dnevi njihovega gospodstva, tedaj se je pričelo nanovo preganjanje jugoslovenskih nacionalistov. Najprej so nas pričeli obrekovati in so v to svrhu vpregli vse njihovo časopisje, potem pa so se začele nanovo polniti ječe z jugoslovenskimi nacionalisti in znova se je prelivala njihova kri. Položili so na altar ideje svoja življenja **Milan Cervar**, **Rade Filipović**, **Franjo Slaus**, **Toša Radojčin**, **Martin Čičin-Sajin**, **Avugust Migič** in vam vsem poznani naši nepozabni drugovi **France Šljapah**, **Stanko Žnidaršič** in **Žarko Boltavzar**. (Klicj Slava!)

Mi smo to dobro preizkušnjo junško in hrabro prestali. Nismo klonili! Naše vrste so se kljub nečuvnemu preganjanju množile. Danes molče naši nasprotniki, konec je obrekovanja, kajti narodu so se začele odpirati oči. In zakaj so nas

preganjali? Ker smo učili bratsko ljubezni vseh jugoslovenov.

Kaj hoče torej Orjuna? Ona zbira vse poštene in dobre državljane v čvrsto organizacijo. Ona hoče ustvariti močno in složno edinstveno državo. Ona hoče odpraviti vso mržnjo, ki vlada danes med istokrvnimi brati, ker je ravno ta mržnja glavni vzrok vsemu zlu v državi. Ko pa bode ta država dovolj močna, tedaj pohitim čez provizorne meje tja do bistrice Soče, tja do Gospe Svete, da ponesemo svobodo tudi onim bratom, ki danes še ječe v tujem robstvu. S temi smernicami razvijam danes nov prapor in vas vabim vse, ki ste istih misli, strnite se okrog njega, da bo naša moč večja, da čim prej pridemo do končnega cilja.

Iskrene, tople besede br. Marka so rezale vsem v srce. Odkrivalo so vso bedo narodne razdrapanosti, pokazale pa so neizmeren zaklad, ki ga hrani pravo orjunaško srce, zaklad ljubezni, poštenosti in nezlomljive volje.

K praporu je pristopila s. kumica ter privezala krasno izdelani trak z besedami: »Pripenjam trak na ta bojni prapor in trdni verj, da bo vedno pomagal uresničevati vse nade, ki jih gojimo ob njegovem razvitju. Naj bo glasnik ljubezni in miru bratom, strah in trepet sovragu. Pripenjam trak z eno željo, da mu bom mogla kmalu pripeti lorvorjev venec, znak zmagovalca.« Krepki Zdravo-klicji so spremljali govor s. kumice. Opominjajoč na težko nalogo, ki si jo je stavila Orjuna, na rešitev zaslužnih bratov, je pripel četnik mirnske Orjune žalni trak.

Visoko dvignjen je zaplapolal novi prapor v rokah br. Marka, ki je spregovoril obrnjen proti br. Bulcu: »Br. predsednik, na praporu čitam ime **Snežnik**, znamenje, da ste si izbrali njega kot kraj, kjer ga zasadiš po zmagi. Vidi, da leži tik pod njim moje rojstno mesto in da si sprejel v svoje varstvo tudi moje rojstno hišo! Kot sin te zemlje Te pozivjam, posveti vse svoje sile v to, da ji ponesesh svobodo. Na tem pohodu pa bratje naj Vas vodi izrek, ki je napisan na praporu celiške Orjune: »Raje krvav kakor ponižan!« Brat predsednik je sprejel prapor zaklinjajoč se, da je četa, ki je zbrana krog njega, vedno pripravljena za pohod, pripravljena je vedno pasti, nikdar kloniti. Nato je sprejel prapor **praporščak br. Strah** z besedami: »Zaklinjam se na svojo orjunaško čast in poštenje, da bom čuval ta prapor s svojo krvjo ter ga izročil čistega kot sem ga sprejel. Tako mi Bog pomozil!«

Ob zvokih državne himne se je sklonila šuma praporov, da poljubi svojega najmlajšega brata in ga sprejme v svojo sredo. V tem trenutku je zaigrala solza v očeh marsikaterega že sivolasega borca.

Po končanem razvitju se je formirala povorka. Iz vseh hiš, kjer se je pomikal sprevid, se je vsipalo cvetje na Orjunaše, narod je navdušeno pozdravljat Orjuno in klical Jugoslaviji in neodrešenim bratom.

Defile.

Mirna je pokazala svoje izrazito orjunaško lice, kot še nikdar poprej. Na prostoru razviti se je vršil na to defile pod poveljstvom br. Simončiča.

V strumnih vrstah so korakali naši četniki mimo funkcionarjev in sklonjenih praporov. Vzoren nastop naše akcije je ponovno pokazal disciplino, ki vlada v vrstah naše vojske, hrbtenici naše organizacije.

Veselica.

Pričetek veselice se je že iz omenjenih razlogov zakasnil, vendar je uspela tudi ta v vsakem oziru. Vzoren red, ki je vladal na veseličnem prostoru je dojmil na vse navzoče kar najbolje. Navzoči prosti narod se je naravnost čudil

vzorni disciplini, ki je vladala ves čas naše proslave v lepi mirnski dolini. Tako tudi niso prišli na svoj račun oni blagoslovljeni in mazični gospodje, kateri so napovedovali že cel teden v naprej poboje in pokolje ter vznemirili pristojne oblasti, da so koncentrirale večjo množico orožništva.

Pri tej priliki moramo omeniti čudno zadržanje orožništva napram državnim himni. Dočim se baš Orjunaši neprestano trudimo in to tudi z uspehom, da vsadimo v srce naršega človeka kar največje spoštovanje napram državnim himni, niso smatrali gospodje orožniki potrebnim izkazati ob igranju himne počast, kot so jo dolžni že po svojem reglementu in ukazu pristojne komande. Na ta način se ti može, ki

LJUBLJANA
BERNATOVIC
MESTNI TRG 5

so po izjavi nekega bivšega ministra, nositelji in prvoboritelji narodnega in državnega edinstva na deželi, postavljalo v poze rušilcev tega, kar mi s tolikimi težavami gradimo med našim narodom, ki ne izpremeni svojega naziranja tako čez noč, kakor radičevi republikanci.
R. P.

T. P. D. in cene premoga.

Premog in petrolei sta danes v svetovnem narodnem gospodarstvu dva činitelja, na katera mora računati vsak politik in narodno gospodarski delavec. Oba ta dva elementa sta postala zadnje čase pravcati motorni gibalni silji vsega svetovnega političnega in gospodarskega delovanja. Podrediti so se jima morali vsi ostali politični in gospodarski interesi, ki so doslej diktirali smernice politiki posameznih držav.

Naša država še zaenkrat ne razpolaga z bogatimi petrolejskimi vrelci, najsi so znana obširna petrolejska polja. Tako, da se zaenkrat v tem oziru še nima boriti s kakimi posebnimi težavami in ovirami, ki bi izvirale iz hotenja kake države spraviti te petrolejske vrelce pod svojo interesno sfero.

S premogom je Jugoslavija bolj založena. Sicer se v njej ne nahajajo premogokopi črnege premoga ali antracita, nego samo rjavega premoga, ki pa je zelo dobre kakovosti. Precej premogokopov se nahaja v državni lasti. Večina premogokopov pa je vendarle last tuje kapitalistične Trboveljske premogokopne družbe, s katero smo se imeli priliko pobaviti že več kakor enkrat.

Njeno postopanje napram delavstvu je že tako proslulo, da ga nam na tem mestu ni potreba ponovno naglašati. Dovolj je samo pogled na naravnost vnebovpjoče posamezne delavske barake, kojih slike vise v »Higijenični razstavi« na Veleselmu, ki govore več kakor cel niz na-

ših člankov. Plače, ki jih prejema ta naš od dela in napora že itak popolnoma izmozgani proletariat, pa so tako sramotno nizke, da z njimi ni mogoče kupiti rudarju s številnejšo družino niti soli in moke za nezabeljeni sok.

Navzlic temu, da so rezijski izdatki spriči tega postopanja z delavstvom, skoro gotovo poleg rudnikov na Kitajskem, najmanjši; je baš trboveljski premog v primeri z drugimi enakovrednimi premogi gotovo najdražji na svetu.

Vse to pa zato, ker uživa družba krivosnih gospodov, ki stoji v bratskem zagrljaju z ducatom slovenskih slamnatih mož na čelu Trboveljske premogokopne družbe, posebne privilegije in zaščito države. Dočim mora v vseh drugih državah slediti industrija tistim smernicam razvoja, kakor jih diktira država; doživljamo pri nas to, da se vsa zadeva vrši v obratni smeri in da oktroira privatna kapitalistična družba svojo voljo državi. Zgled temu so opcije zagrizenih nemčurških uradnikov, ki jih je Jugoslavija sprejela v svojo državljansko zvezo.

V znamenju teh posebnih privilegijev stoji tudi cena premoga. Te popolnoma odgovarjajo milijonskim dobičkom Trboveljske družbe, ki so izkazani na papirju, poleg onih, katere se uporabj za »rezerve za vsak slučaj«, ki tudi gotovo niso baš maloštevilne.

Pogled na cene premoga na svetovnem trgu nas dovolj pouči, da je trboveljski premog relativno napram vsemu ostalemu najdražji

Uporabljajte za pranje finih tkanin

TERPENTINOVNO „GAZELA“ MILO

in da bi morala biti njegova cena že z ozirom na svetovne cene znatno nižja, kakor je sedaj. Je to že na prvi pogled žalostna konstatacija, ki pa zadobi še vse globlje oblike tedaj, ako se pomisli na posledice teh previsokih cen.

Naše narodno gospodarstvo trpi že itak silno pod neznosnim davčnim bremenom in izjemalno taktiko raznoimenskih, a po večini tuje-kapitalističnih bank. K temu dvema tlačiteljema naše privrede, ki sta tudi velika povzročitelja današnje krize in zastoja, pa se priključuje kot tertius velemožna Trboveljska s svojim premogom. Znano je, da konsumirajo državne železnice silne množine trboveljskega premoga, za katerega izda država vsako leto lepe milijone. Poznana pa je tudi, da je ta premog slabše kvalitete in da ni baš najpripravišči za kurjenje železniških strojev ter da ga uporablja država v prvi vrsti zato, da podpira »nacionalizirano T. P. D.« in bedne rudarje, ki jim nudi s tem gotov kos kruha. Ni pa to menda poznano gospodi v masivni palači na Aleksandrovi cesti, ki prodaja ta premog državi po daleko višjih cenah, kakor je v resnici vreden. V narodnem gospodarstvu velja zakon, da je treba breme stroškov prevajati vedno na druge rame. In tako dela tudi država, ki je prevajala posledice teh visokih cen premoga na one, kateri se poslužujejo železnice. So to v prvi vrsti naši industrialci in trgovci, ki zopet molče plačujejo državi enorme železniške tarife — v zavesti, da jih bo plačeval konzument.

Posledica tega je, da mora po beraško plačani intelektualni dela-

vec, mali kmet, obrtnik in proletarec nositi poleg nešteti drugih še to breme ter na ta način s svojimi krvavimi žulji in neznosnim trudom prisluženimi beliči polniti nikdar polne blagajne krivonose družbe, ki ima danes v posesti večino delnic Trboveljske. Da pa seveda tu niti ne govorimo o nadrobni in direktni prodaji premoga, ki si ga nabavi naš človek za svoje gospodinjstvo. Saj ga mora plačati malo manj kot v ekvivalentnem razmerju s težo v zlatu.

Pri takih razmerah potem seveda ni čudno, ako kupuje Trboveljska banke in se vtika v posle, ki bi pristojali preje vsakomur drugemu, kakor njej. Priporočati bi bilo v tem slučaju, da odvišni denar rajše naloži v svoje naprave. Izboljša naj higijensko in socialno stanje svoje-ga delavstva in poskrbi, da se bodo ti odvišni dohodki, ki menda po dejstvih soditi, zdaleka presegajo redne, skrčili tako, da se bo to poznalo tudi pri ceni premoga.

Ker poznamo dobro vse skrite nagibe, ki jo naganjajo k temu udejstvovanju na škodo našega naroda, smo prepričani, da bo naš navsvet ostal čisto brez haska. Zategadelj pozivamo vlado, posebno še gospoda ministra rud in šum, ki se vedno ponaša, da mu je blagor države in naroda nad vse; naj vendar že enkrat temeljito pogleda na prste gospodom okoli Trboveljske in jim temeljito pokaže, da je v tel državi nad zlatim teletom, tudi še kakva sila, ki bo nadvladala tega doslej vsemožnega mogotca in da ta sila ni samo Orjuna, kakor je bilo videti doslej. A. V.

A. E. G. „Union“, Celje.

A. E. G. Union, jugoslovensko d. d. za elektriko v Celju ima še vedno zaposlene 3 Nemce, katerim je že davno potekel dovoljeni nastanitveni rok, pa se še vedno nemoteno šopirijo na mastno plačanih mestih, ki bi jih prav lahko upravljali naši ljudje. Dasiravno se že nahajajo par let na naši zemlji, se jim vendar ne zdi vredno priučiti se našemu jeziku, jeziku naroda od katerega milosti živijo.

Da se jako pridno gibljejo in ne smejo manjkati nikjer, kjer se zbirajo naši ljubi sodržavljani Nemci in nemškutarji, se samo ob sebi razume. Da pa s podrejenim uradništvom slovenske narodnosti postopajo tako socialno in po vzorih avstrijskih Kaserne-feldwebelnov, je princip teh gospodov, ki nota bene vlečejo mesečne plače kakor je ministri nimajo, uradništvo pa naj bo zadovoljno s par dnari.

Posebno eden teh privandrancev, ki ga najbrže niso mogli nikjer trpeti, je jako socialen človek, kateremu so naši zakoni devota briga. V njegovem oddelku se mora delati kakor on hoče, dosledno preko uradnih ur, ob nedeljah in praznikih, ne da bi za to uradništvo prejele zakonito določeno 50% doplačilo. Da je sam na boljšem gmotnem stališču, mora en uradnik opravljati kar dve službi. Knjiž-

vodkinjo je enostavno odpravil, ker je bila tako malomarno plačana, kakor noben delavec, kar je pa ostalo uradništva slovenske narodnosti, ga pa izkorišča kolikor pač le more. Kdor se pritoži, pa ima zanj pripravljeno dobro parolo: »Wem es nicht so recht ist, kann er gehen. Leute findet man immer genug?«

V ilustracijo bodi samo omenjeno, da ima uradnik manj plače kakor pa uradni sluga. Pač žalostna resnica, da se danes naši ljudje izkoriščajo na vse mogoče načine, različni privandranji tuji pa horendno plačujejo, kar je le že splošno znano.

Da se takim ptičem kolikor mogoče poskrbi nemoten povrat z »Balkan« nazaj v daljni Heimatland, priporočamo celjski politični policijski oblasti, da naj odpre oči in začne pometati, kjer treba, da ne bo treba poskrbeti Orjuni, da se bo zakon o zaposlovanju inozemskih delavcev in nameščencev tudi pravilno izvajal, ker kakor je videti sedaj, ni policijska oblast v tem slučaju ničesar ukrenila, inšpekcija dela pa ji je pri tem poslu zvesto sekundirala.

Voščeni papir za vse raznočevne aparate.

THE REX CO., Ljubljana.

LISTEK.

A. V.: Caporetto.

Koncentrični napad se je pričel na celi fronti od Bovca do Sela točno ob 8. uri 30 minut zjutraj. Izvršila ga je v silnem naletu XIV. armada. Desno krilo, ki ga je vodil general Kraus, je prodiralo po dolini Soče navzdol.

Eno uro po pričetku ofenzive je bil že izvršen prodor v centru 50. italijanske divizije, ko je divizija »Edelweis« dosegla Bovec. Od tu se je obrnila ta divizija na sever in poglobila udorino za celih 7 km ter pričela z napadi na Zagro in Rombon. Z njo vzporedno napredujoča »Strelska divizija« je hitela po dolini Soče navzdol in skušala čim prej doseči zvezo z 12. nemško divizijo, ki je prodirala proti Kobaridu. Navzic temu, da so imeli zasledene še vse višine, ki so dominirale nad dolino Soče Italijani, je strelska divizija brezobzirno prodirala po dolini Soče.

Enako drzen napad je izvedla tudi 12. nemška divizija, ki je prodirala po dolini reke Soče

navzgor. Pri njenem drznem poletu ji je mnogo pripomogla gosta megla in dež, v katerem je zavzela prvo linijo. Ob 4. uri popoldne je vkorakala v Kobarid.

Rezultat napada 12. divizije je bil ogromen, vendar pa še ne opasen, ker je bila od italijanskih armadnih rezerv zadržana pri Zagi. Dosegla pa je zvezo z 22. strelsko divizijo, ki je zasedla Kobarid in omajala italijansko obrambeno črto. Pripisovati je to veliki hrabrosti avstro-nemških čet, gosti megli in dežju, ki je zakrila premikanje čet, popolni pasivnosti vseh italijanskih edinic, ki so se nahajale na hribih in pričele s splošnim štrajkom, nedisciplini italijanskih generalov, kateri niso izvršili nalog naloženih jim od Vrhovne komande.

Z istim uspehom so napredovale tudi ostale divizije. 55. in 50. divizija sta osvojili nepristopni Krn in napredovali do vasice Krn. Zavzeta je bila že prva linija in del glavne linije.

Zadnja napadalna edinica je bil nemški alpski korpus, ki je igral glavno in odločilno vlogo prvega dne ofenzive. Njegova naloga je bila prodreti italijansko

Tužni glasi.

Iz Koroške. Kdor mirno in previdarno opazuje delovanje naših nemškutarjev, ta mora dobiti ne-hote utis, da postajajo ti zadnje čase močno nervozni. Neprestano stikajo glave in se družijo med seboj celo taki, ki doslej niso marali kaj dosti drug za drugega. Tako na primer delajo zadnje čase čisto v bratskem objemu in slogi socialdemokrati in velenemci, ki se naravnost kosajo kdo bo bolj Slovence zatiral. Par izjem, ki pa imajo za podlago le to, da so v dotičnih krajih socialdemokrati v manjšini, ne igra nikake vloge.

Z velikim strahom se ozirajo ti naši pangermani proti Karavankam, izza katerih pričakujejo dan za dnevom »nevarnega sovražnika, ki preti Koroški«, kot vedo tako lepo povedati vsako nedeljo pred vežbo Hackenkreutzlerjev razni koman-

danti istih. Upamo in verujemo, da je strah teh naših zatiralcev upravičen ter da bo kmalu minul čas, ko se nas lahko nekaznovano ubija, napada, požiga naše domove, ropa naše hleve in srambe. Dotlej pa bratje v svobodi mislite na nas in pripravljajte se na velik trenutek, ki ga ne smemo nikdar več zamuditi, kakor toliko nesrečni 10. oktober.

Eden v imenu onih tisočev, ki so ostali zvesti.

Svobodoljubni črnosralčniki niso zaplenili nič manj kakor 12 zaporednih številčk »Novic«. S tem so dosegli slavo najreakcionarnejših zatiralcev tiska, napram kojim je še celo kak balkanski tiskovni zakon naravnost zelo demokratičen. In potem še pravijo nekateri, da ni Italija - najsvobodoljubnejša država na svetu.

Naš pokret.

Ljubljanska oblast.

Orjuna Vrhnika sklicuje sestanek vsega članstva za soboto zvečer, dne 12. t. m. ob 20. uri v čitalnici. Na sestanku bo poročal delegat Oblastnega odbora. Udeležba za vse obvezna.

Orjuna Jesenice ima v nedeljo, dne 13. septembra ob 9. uri dopoldne izredni občni zbor v restavraciji Humer. Ker je ta izredni občni zbor odločilnega pomena za nadaljnji obstoj te naše prevažne omejene postojanke, je udeležba za vse člane brez izjeme strogo obvezna. Vsak neopravičeno izostali bo javno na občnem zboru izključen iz organizacije.

Občnega zbora se bo udeležil tudi delegat Oblastnega odbora.

Orjuna Kranj priredi v nedeljo, dne 13. septembra 1925 v »Narodnem domu« veliko veselico, pri kateri svira salonski orkester Narodne čitalnice in tamburaški zbor »Edinost«. Na programu je ples, šaljljva pošta, paviljoni, kegljanje na dobitke, ki se prične točno ob 8. uri zjutraj in konča ob 11. uri zvečer.

Veselica se začne točno ob 4. uri popoldne. Vstopnina 5 Din. Vabimo nanjo vse člane, posebno še Ljubljance, ki imajo za povratek nazaj lepo zvezo.

Prireditve Orjune, ki so se vršile ob praznikih, so vse prav voljno uspele in prinesle zadovoljiv finančni efekt.

Praznik žrtve se je vršil dne 30. avgusta v Novem Sadu in je prav lepo izpadel. Na javnem zboru, ki se ga je navzlic silnemu naližu udeležila velika množica, sta govorila brat podpredsednik Direktorijuma Niko Bartulović in brat oblastni čelnik novosaški Dobroslav Jevdjevič, ki sta žela za svoje odkrite in moške besede odobravanje zbrane množice.

Sestanek četniške sekcije Orjune Logatec se je vršil v nedeljo 6. septembra 1925. Obisk je bil prav lep. Po daljši debati, v kateri so se iznesle razne osnove za bodoče delo, je bil izvoljen za mestnega glavarja

namesto dosedanjega pokojnega br. Janeza Nagodeta, enoglasno brat Velko Maroli.

Ob tej priliki je bila izrečena tudi želja četnikov, da se še po mogočnosti vrši razvitje prapora to leto. Radi nediscipliniranega vedenja ob priliki zadnje batajonske vaje na Grahovem sta bila kaznovana z javnim ukorom br. Matevž Frank in Marinko Oton.

Novo poverništvo v Krmelju na Dolenskem šteje že sedaj preko 30 oseb in bo v najkrajšem času preobrazeno v samostojno delavsko Orjuno. Najsi so že gotovi gospodje zelo napeli vse svoje moči, da bi ta porast zavrli, se jim vendar to le ni posrečilo.

Mariborska oblast.

Priprave za ustanovitev nove Orjune Sv. Pavel pri Preboldu. Napredovanje našega pokreta zaznamuje zopet nov uspeh. Na iniciativo narodnih delavcev v Sv. Pavlu pri Preboldu se ustanovi kmalu nova Orjuna za ta kraj. Priprave so v teku in upamo, da bomo lahko kmalu poročali o prvem sestanku.

Kdor fotografira mora imeti naše tri novosti:

- Naš ilustrirani cenik „Moderna fotografija“ **Brezplačno**
- Našo ilustrirano učno knjigo „Kako se naučim fotografirati“ **Samo Din 9-**
- Našo neprofitno razvidnico „Pravosvet“ **Samo Din 4-**

Drogerija „SANITAS“
Celje.

oktobra točno ob 2. uri po polnoči. Prve vesti, ki jih je prejel o tem italijanski komandant II. armije so naznanjale, da je ogenj naperjen v glavni proti II. obrambeni liniji, artileriji, prometnim sredstvom in skladiščem. Po mišljenju podrejenih komandantov ni bila dovolj jak, da bi vsled svoje slabosti odgovarjal silnemu napadu avstro-nemških čet, kot so ga predvidevali Italijani. Ti komandanti so bili zbox tega ognja naravnost ravnodušni in niso polagali nanj nikake važnosti.

Poleg tega je bil pred italijanskimi linijami širok pas žičnih ovir, ki so bile na važnejših mestih celo podvojene. Vsled megle in dežja so računali laški komandanti na to, da jih avstro-nemška artilerija sploh ne bo mogla znatneje poškodovati.

Italijani so bili sploh prepričani, da se bo ustavil avstro-nemški nalet že pri žičnih ovirah, kjer bi potem s strojnimi in puškinimi streljanjem zbili napadalne grupe.

Se boli pa jih je potrdilo v veri, da ni računati z ofenzivo, prepričanje, da ni moči izvršiti uspešnega napada v slabem vremenu...

Slonelo je to prepričanje namreč na njih lastnem izkustvu, ko so 15. septembra 1916 izvršili na Krašu napad z velikimi pripravami v

zelo neugodnem vremenu. Napad je bil naglo zaustavljen že pred žičnimi ovirami, katerih »imenitna italijanska artilerija« (ki je sicer opetovano bila po lastnih četah) ni vide-la. Povodom tega napada je izdala italijanska vrhovna komanda za v bodoče ukaz, da se smejo izvrševati napadi in večje akcije edino le v lepem vremenu, ko je mogoče zasledovati uspehe lastne artilerije.

Eden zmed teh modrih in izkušenih generalov je celo ves zadovoljen dejal: »Hvala Bogu! Še boljše, ako je že to pričetek ofenzive o kateri se je že toliko govorilo, bo vsaj spričo slabega vremena in megle brzo in lahko zaustavljena...«

Proti avstro-nemški artileriji je italijanska le slabo in po malo odgovarjala. Na nekaterih delih fronte, posebno na sektorju XXVII. korpusa sploh ni stopila v nikako akcijo in je molčala, kakor bi bil Veliki petek. Med tem, ko so pešaki v jarkih polni strahu pričakovali, kdaj da bo že vendar pričela lastna artilerija biti po Nemcih, in Avstrijcih, so se artileriji zabavali in mirno čakali sledečih dogodkov.

Stev. 39.

litični tajnik brat Radivoj Rehar, ki pa vodi tudi še dalje politične posle...

Oblastne sekcije. Na seji I. O. O. v ponedeljek 31. avgusta je bil izvoljen za oblastnega načelnika Delavskih sekcij brat Božo Tripalo.

Službene objave.

VSEM ORGANIZACIJAM! Pozivamo vse organizacije, da se prijavijo za jesensko in zimsko delo.

Kupujmo in podpirajmo izvrstno Kolinsko cikorijo domači izdelek.

drugi. V Mariboru imamo torej ljudje, ki so danes lahko Nemci, jutri Slovenci...

Iščem opremljeno sobo do možnosti tudi s sostanovalcem.

Ponudbe pod šifro: Vojaški oblasni odbor.

Vse vrline, ki jih gospodinja zahteva od mila, vsebuje naše milo znamke »GAZELA«.

NAJUGODNEJŠI NAKUP OBLEKE VAM RUDI JOS. ROJINA LJUBLJANA.

Gospodarstvo.

YERC, družba z omejeno zavetoz (Yougoslave Express Reclame Company) je naslov mladega...

OPIS GRADNJE RAZLOZIVIH IN PRE-NOSIVIH DRVENIH KUČA SISTEMA HÖNTSCH.

- 1. Gradnja drvene kuće po sistemu HÖntsch nastala je na temelju mnogogodišnjih iskustva... 2. TEMELJ. Temelj drvene kuće može biti od opeke...

30 cm debeli opasni zid, a za razdelne zidove 15 cm. Ako je zgrada sa podrumom, mora opasni zid imati 40 do 45 cm...

3. Najdolgji red greda sastoji se kod kuća bez podruma od 8-10 cm debeloga drva. Ako je jedan prostor ili čitava zgrada sa podrumom...

4. Zidovi sastoje se od pretinastih skela, bridnog drva, između kojih se daske ploče postavljaju. Ploče izrađene su od 50-60 o.d.n. 100 mm debelih drvenih okvira...

5. STROP. Kod kuća sa izgrađenim spratom strop je u prizemlju kao gredni strop, odgovarajući opterećenju i napetosti...

6. KROV izveden je tesarski, te je predviđena 24 mm jaka, hrapavog utora oplata. Pokrivanje krova mi ne izvajamo ni u tom slučaju...

7. PROZORI I VRATA izrađeni su solidno i providni svim okovima. Prozori su jednostavni, ustakleni sa 1/2 staklom. U našem proračunu je posebno navedeno, ako se radi o dvostrukim prozorima...

dama, ako su staklom zatvorene, izvajamo prozore kao stakleni zid, te je samo srednji dio izveden kao prozor na posnik (Schiefenfenster)...

8. PROZORNI KAPCI I SANDUČI ZA CVIJEĆE. Kapci na prozorima predviđaju se po mogućnosti na svim prozorima. Redovito dobavljamo krilne kapke, koji se otvaraju prama van...

9. STEPENICE, koje vode iz prizemlja u sprat izrađene su od najbolje borovine, providjene ogralom. Ovdje također po mogućnosti dolezimo u susret kucepu, pa ogradu izrađujemo jednostavno od letva ili od bogato izrezanih nosnica...

10. DIMNJACI i prostori za peći izrađuju se prema propisu građevne vlasti. Za drvene kuće preporuča se naročito dimnjak sastavljen iz meterskim komadima, takozvani Schofers-kamin...

11. INSTALACIJE. Plinsko i električno svjetlo, naprave za odvod in dovod vode, uvajaju se kao i kod masivnih zgrada, ali sve poslove mi ne preuzimamo. Uvaganje je u drvenoj kući mnogo jeftinije nego u zidanoj...

12. DOBAVA naših drvenih kuća usljedjuje redovito franko tvornica Brod, isključivo montaže, uključivo pakovanja svih prozora, vrata, oplata i sitnog željeza u potrebne zaboje. Sve ostalo na temelju naših prodajnih i dobavnih uvjeta...

13. MONTAZA. Ako kupac želi, stavljamo mu za montažu jednog iskustnog, specijalnog montera, a njegov posao računamo po radnim satovima, ali pak preuzimamo montažu uz paušalnu cijenu...

14. POSEBNE IZVEDBE. Uz posebno zaračunanje dobavljamo uzidan namještaj prostorne umjetničke arhitekture, nadalje kod stambenih zgrada potrebne žljebove i odvodne cijevi isto i podrumске prozore i podrumska vrata...

15. PODRUMSKE STEPENICE izvajamo daju se u najviše slučajeva masivno, ali mogu biti i drvene, dočim su stepenice, koje vode napolje uvijek masivne...

Kuća se može iznutra opremiti na mnogo načina. Za strop je najjednostavniji način bijelom uljenom bojom, kojemu se redovito daje prednost, ali se može strop također i u raznim bojama masiti. Da se daje stropu otmjeniji izgled, pričvrsti se bistašne grede u određenim razmacima...

Še o manjšinskih šolah. Na naš članek v predzadnji številki »Orjuna« o manjšinskih šolah, smo sprejeli tudi napol uradni popravek v »Slovenskem Narod« štey. 199. z dne 3. septembra 1925, str. 4, pod naslovom: »Orjuna in III. državna gimnazija«.

Vsi v tistem času napisani podatki se tičejo nemške manjšinske deške in deklishe osnovne (ljudske šole) v Ljubljani, ki so od prvega do zadnjega točni!

Ne drži pa v isti številki »Slov. Naroda« takoj pod notico: »Orjuna in III. državna gimnazija v Ljubljani« priobčeni odstavek: »Manjšinska šola v Ljubljani«. Ta je imela doleslej 4 razrede, ker je sprejemala poleg Nemcev tudi otroke staršev, ki so jim pošiljali tja iz katerogakoli vztoka. Nova odredba določa...

Ni nam poznana ta nova odredba. Znano pa nam je dobro, da je že tudi v našem članku citirana stara odredba prav natančno določevala, da se imajo sprejemati v nemško manjšinsko šolo samo otroci nemške narodnosti. Proti tej odredbi se je navzlic temu sprejemalo otroke slovenske, ruske in drugih narodnosti, katerih očetje so državni uradniki in med njimi celo univerzitetni profesorji. Od teh je prišla le soproga gospoda Ignacija Magdela izjaviti, da so siva Vlaska samo vpisali v nemško manjšinsko šolo. Sedaj pa da obiskuje slovensko šolo v Preski. (V uradnih listinah je bilo napisano pri tem učencu, da ima samo dopust, dokler se ne pripravi na izpite).

Vzrokov, da so pošiljali Nemci otroke v to šolo, je več. Med njimi živa agitacija Nemcev in običajna nemška božičnica.

Kar se tiče pozornosti, ki jo je vzbudil ta naš članek med merodajnimi krogi, nas pa to le veseli, ker stojimo na stališču, da moramo ved-

no pozorno motriti, kdo in kako se vzgaja naša mladina. Ne zahtevamo, da kršimo in lomimo pogodbe, ki jih je država sklenila, vendar ne moremo pod nobenim pogojem gcedati in dopustiti, da bi si sami vzgajali janičarje v svoji lastni državi.

Pozdravljamo pa sklep prosvetnega oddelka, posvetiti posebno pozornost nemškim šolam in da izvede najstrožjo tozadevno pogodbo o manjšinskih šolah.

Narodnostni barometer. Letošnje šolsko vpisovanje je v Mariboru bilo v marsičem prav zanimivo. Pokazalo je namreč kake kremenite ljudi imamo tu Slovenci in Nemci. Ne vemo od kod je zapihal novi veter, morda ga je rodilo avstrijsko priključitveno gibanje, povzročil pa je, da so nekateri mariborski meščani, ki so se leta 1921. pri ljudskem štetju vpisali kot Slovenci, kar so tudi po rodu, hoteli po vsej sili spreminiti zopet v pristne tevtoburske Nemce. Pripeljali so svoje otroke k vpisovanju ter zahtevali, da se vpisujejo v nemški razred, češ, da so oni Nemci. Kakor je predpisano, so jim v šoli naročili, da dokažejo črno na belem, da so res Nemci. Potrudili so se tudi res potem na magistrat, kjer so zahtevali potrdilo, da so Nemci. Pri pregledovanju knjig se je na izkazalo, da so Slovenci in da so se kot taki vpisali tudi leta 1921. Magistrat jim radi tega ni mogel izstaviti zaželjenega potrdila. Toda obupali nahi »Germani« še niso. Zakaj imamo pa v občinskem svetu tri Nemce, so si mislili in obrnili so se na te, da intervenirajo, kar so tudi storili. Seveda tudi to ni zaleglo. Takih slučajev je bilo več, par imen pa za ilustracijo tudi lahko omenimo. Tako je hote'a postati n. pr. gospa Marija Rogina, vdova po znanem krznarskem mojstru v Gosposki ulici posili Nemka. Isto željo so imeli tudi Anton Perklji, uslužbence državne železnice, Martin Vodeb, čevljarški mojster v Vetrinjski ulici, trgovca Maks Ussar in Alojzji Ussar, Josip Copetti (po imenu pač prej Italijan kot Nemeec) in tudi še

nekateri pa so že tudi spravljali skupaj material za umik... Drugi in teh je bilo bore malo, pa so kleli, ker je ni bilo od pešadije vesti, ki bi jim sporočila dejansko stanje v prvih jarkih.

Tako, da je vladala na celih delih fronte, kjer so se rušili prvi jarki italijanske obrambene linije, kakor bi bili iz papirja, popolna tišina. In to pri 5000 topovih in 3000 strojnicač, s katerimi je tisti hip razpolagala vesoljna vojska herojskega naroda makaronarjev.

Komandant brigade Specija je pri opisovanju stanja na dan 24. oktobra opoldne poročal: Doslej še nisem sprejel absolutno nikakega poročila iz zaledja o rezervi in ojačenjih. Enako ne more nihče razjasniti naravnost čudovito molčečnost naše težke in lahke artilerije.

Komandant artilerije XXVII. korpusa, Cannonieri, se je zopet izgovarjal na pešadijo in trdil, da ni od nje navzlic opetovanim poizkusom sprejel nikakega poročila o stanju.

Iskra, ki je dotlel tlela v srcu nezadovoljnega in vojske že zdav-

A. V.: »Znamenja«.

Radivoj Peterlin. Petruška: »Znamenje«. Str. 56. Cena 12 Din, je naslov drobnemu snopiču pesmi, ki jih je izdal naš vrli in mili brat Petruška.

Z veseljem in tihò radostjo prečita človek to drobnó knjižico, ki je po vsebini preprosta, a vendar tako naša in nam tako blizu.

V uvodni pesmi, ki nadomestuje motto, se nam odkrije ves Petruška z besedami: Pod kakšno zvezdo... sam ne vem, kako sem bil ustvarjen: nestal sem vesel bohem rad kosal se z viharjem.

Povsodi in mikler doma, vsak brat in sestra... Vedno vesel in zvesti drug vzdihne po kratki, v veselji družbi prečuti noči: ...jaz pa pijanček želim si še vina po uri polnočni sam sredi vasi, s tistim dobrodušnim nasmehom in mežikavim pogledom, ki pravi: »Ej, prijateljček mladi, vsaj se poznamo.«

V istem razpoloženju je napisana tudi »Sv. Barbara v Slovenskih goricač«, ki jo smemo prištevat med najboljše pesmi v tej zbirki.

»Misijon« je verna slika posneta v enem izmed tisočev slučajev, ko padajo naši možje vsi zbegani pod težo groženj črnorizcev in čustev vsi skrušeni »kot pod koso mož skloni glavo in udari se na grudi — in kakor dete zaplače.

»Romanca« je bridkost in te-gobe prepojena žalostna pesem ene izmed onih tisoč naših deklet, ki odhajajo. »v temno, pretemno noč, da se ne vrnejo več.« Lepo je v njej izražena tragedija teh mladih deklic, le malo jo moti nekoliko nesrečni verz:

»ob kamenu nožice razbiješ si« kar zvenj nekoliko nepoetično.

Po »Pomladí«, ki se prav prijetno čita, sledi »Na samem«, ob kateri se človek pri verzih:

»ti čisto sam, brez druga zašel si ne toži živi duši se po tebi...« spomni naše usode in še marsikaj drugega, kar nas teži in tare v teh mračnih dneh.

Po globoko občuteni in tudi sicer lepo zveneci »Na polju« se ustavi pri tragično-komični »Dolgi in pusti so dnovi...«, katere verz:

»Oh, in ta bela Ljubljana s svojo debelo meglo.

mokra, žemerna, zaspana. povejte, kam neki bi z njo?»

bi si lahko vsak Ljubljančan zataknil za klobuk in premišljeval — kam z njo. Mi smo si o njej že ustvarili svojo sodbo, ki se popo'noma strinja s Cankarjevo.

V »Nočni vozniki« in »Svat pravi« se nam zasmije zopet ves Petruška s svojim naivno-premetnim nasmehom in nas za hip razvedri s svojo preprostoto, a vendar zdrave šegavosti prepolno besedo.

»Ob slovesu« diše tihò obžnost, moti jo le »veter, ki bo živžgal« kakor že tudi preje nekoč kot tuli. Je pa to zgolj formalnost in čisto opravičljiva.

Zaključje se »Znamenje« s »Salomejo«, ki kaže, da leži v Petruški tudi nekaj epičnega daru.

Kakor z veseljem vzame človek pri pričetku čitanja to drobnó knjižico v roke, tako jo tudi z radostnim zadovoljstvom odloži. saj govori iz nje v preprostih, a vendar v srce segajočih besedah mož, ki je res in samo naš in te naše uboge od vseh zanemarjene zemlje.

Zato jo toplo in iskreno priporočamo tudi vsem našim in onim, ki so dobre volje, da si za hip z njo olajšajo te težke ure, ki jih baš sedaj preživljamo.

Učiteljska tiskarna v Ljubljani

je najmodernejša urejena ter izvršna vsa tiskarska dela od najpreprostejšega do najmodernejšega. — Tiska šolske, mladinske, leposlovnne in znanstvene knjige. Ilustrirane knjige v eno- ali večbarvnem tisku. — Brošure v malih in tudi največjih nakladah. Časopise, revije, mlad. liste.

Okusna oprema ilustrir. katalogov, cenikov in reklam. listov. Lastna tvornica šolskih zvezkov.

Šolski zvezki za osnovne in srednje šole. Risanke, dnevniki in beležnice.

ma često se smjesti na stignu obrubna daska sa ukrasnom prečkom, koja služi za smještaj tanjura, vrčeva, vaza itd. Načič kuće iz vana određuje se sasvim prema ukusu kupca, može se našim Höntsch-fluidom ličiti u tri nuanse smeđe boje, a da se postigne sjaj, još prevući lakom. Često se i za vanjski nalič upotrebljuje uljena boja, kod česa ali treba paziti, da se ne pokrije gustom naslagom boje sve drveno vlaknivo, koje drvenoj kući daje pravi karakter.

IVAN ZAKOTNIK

mesni tesarski mojster

Ljubljana, Dunajska cesta 46. Tel. 379.

Vsakovrstna tesarska dela, moderne lesene stavbe, ostrižja za palače, hiše, vile, tovarne, cerkve in zvonike; stropi, razna tla, stopnice, ledenice, paviljoni, verande, lesene ograje i. t. d.

Gradba lesenih mostov, jezov in rlinov.

Parna žaga. Tovarna furnirja.

Zahtevajte - POKALICE (Kracheri)

Z zajamčeno pristnim sladkorjem, katere izdeluje SMIL MORÉ, sodavčar, Kette-Marsova c. 11. (Marinova c.)

Restavracija
Ljubljanski
dvor

najmodernejše urejena in oskrbovana. Izborna kuhinja. Najboljša domača in inozemska vina.

Pristni teran.

Vsak dan morske ribe.

Naročajte „Pobedo“!

I. PORTLAND-CEMENT

samo prvovrstno blago v vsaki množini v sodih in juta vrečah nudi po najnižji tovarniški ceni

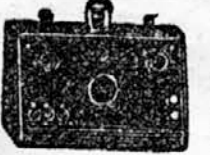
TOVARNA CEMENTA
v Zidanem mostu.

Parna pekarna
Jean Schrey nasl.

JAKOB KAVČIČ LJUBLJANA

naznanja, da ima dnevno večkrat sveže in priznane najboljše pecivo.

Telefon šte. 158.

RADIO aparat. RADIO materijal.

Ta aparat stane 750 Din.

Sprejem vseh evropskih postaj zasiguran. Elektromaterijal, motorji, svetiljke.

PO CENI! ELEKTRO-COMPAGNY PO CENI!
d. z. o. z.

Ljubljana, Sv. Petra cesta 25.

PERILO moško, žensko, dečje, namizno in posteljno, OPREME za neveste in dojenčke, PERJE IN PUH kupite ceno in dobro pri C. I. HAMANN, LJUBLJANA, MESTNI TRG 8.

Inserirajte v „Orjuni“!

Kolodvorska restavracija
LJUBLJANA GL. KOL.

JOSIP MAJDIČ

se priporoča vsem posetnikom Ljubljane.

Izborna kuhinja in prvovrstna vina — znižane cene.

Odprto vsak dan do polnoči.

ANT. KRISPER LJUBLJANA

MESTNI TRG šte. 26

Zaloga
galanterijskega blaga

Tovarna črevljev

Nudimo naš prvovrstni
PORTLAND CEMENT

svetovne znamke „SALONA“ (TOUR)

iz naše tovarne v „Solinu“ po izjemno nizki dnevni ceni.

„Split“ d. d. za cement Portland, podružnica v Ljubljani.

Sladkogorska tvornica ljepenke i papira

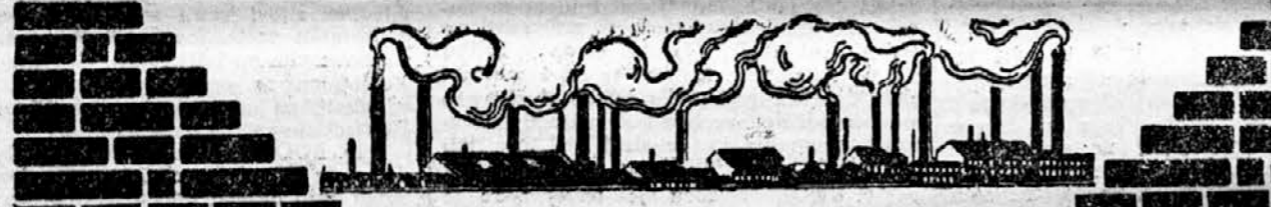
Naslov za pismo: Sladkivrh, pošta št. 113 pri Mariboru. Brzojavi: Papirus, št. 113 pri Mariboru. Telefon interurb.: MARIBOR BR. 156

Vlastnik:

Josip Rosenberg, Maribor

Izradjuje sivu ljepenku i sve vrsti omotnog papira.

ING. DUKIČ IN DRUG GRADBENO PODJETJE

LJUBLJANA
BOHORIČEVA ULICA 24

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

USTANOVLJENA 1900

LJUBLJANA — DUNAJSKA CESTA (v lastni hiši)

se priporoča za vsa v bančno stroko spadajoča dela

PODRUŽNICE:
Brežice, Celje, Črnomelj, Gorica, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst, Agencija Logatec.
Poštni čekov. račun Ljubljana 10.509.
Brzojavni naslov: BANKA LJUBLJANA.
Telefon šte. 261, 413, 502, 503, 504.

DELNIŠKA GLAVNICA Din 50,000.000
SKUPNE REZERVE nad Din 10,000.000

Pozor! Ugodnostna prodaja Pozor!

sledede dobro ohranjene pisarniške opreme in drugih predmetov po zelo ugodnih cenah:

- 2 bančna pulta iz hrastovine, uporabljiva kot blagajniška miza,
- 1 pisalna miza iz hrastovine s centralno zaporo,
- 1 pisalna miza, hrastova, črno lužena z angleškimi predali in preoblečena z zelenim suknom,
- 1 ameriška pisalna miza iz hrastovine s centralnim zaporem,
- 1 Klub-mizica, okrogla in črno lužena, les hrastovina,
- 5 naslonjačev iz hrastovine, črno luženih s preobleko iz usnja,
- 1 klop dolga od hrastovine preoblečena z usnjem,
- 3 fine bukove stolice,
- 2 navadni bukovi stolci,
- 1 stojalo za knjige iz črno lužene hrastovine,
- 1 mizica za pisalni stroj,
- 1 pisalnik stoječ, hrastov,

- 1 okvir in slika kralja Aleksandra,
- 1 slika pokojnega Žnidaršiča,
- 1 garderobna stena, pleskana od smrekovine,
- 1 obešalnik smrekov, pleskan z dvema kljukama,
- 1 obešalnik smrekov, pleskan z eno kljuko,
- 1 obešalnik za kurzne liste z dvema kljukama,
- 4 oporni okvirji, navadni,
- 1 blagajna Wertheim št. 3,
- 1 pisalni stroj „Ideal“ latinica,
- 1 pisalni stroj „Ideal“ s cirilico,
- 3 leseni podložniki za tintnike,
- 3 stekleni tintniki,
- 10 okenskih zaves, 7 velikih, 3 male,

- 12 medenih zavesnih žic,
- 2 papirna koša za odpadke od vrbovine,
- 2 namizni električni svetiljki,
- 1 električna svetiljka za nočno omarico,
- 2 tulpi za električno svetiljko,
- 3 leseni podstavki za tinto,
- 1 spenjač železni,
- 1 preluknjač pločevinast,
- 1 lesteneč za električno luč, bronasto prepleškan,
- 1 električna zaklopna lampa za pod steno,
- 3 stekleni pepelniki,
- 1 električni zvonec.

Poleg tega še razni manjši pisarniški predmeti.

Pojasnila daje uprava „ORJUNE“.